

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3327-3328/2563

นางสาว พ. กับพวก โจทก์ นาย พ. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 157, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 266, ป.อ. มาตรา 268, ป.วิ.อ. มาตรา 220, ป.วิ.อ. มาตรา 221

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายกฟ้องโจทก์ที่ 2 ข้อ 4.1 และ 4.2 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำเลยที่ 3 และที่ 4 จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 220 โจทก์ที่ 2 ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ 3 และที่ 4 ตามฟ้องข้อ 4.1 และ 4.2 โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ภาค 4 ให้ฎีกาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 221 ฎีกาของโจทก์ที่ 2 ในส่วนนี้เป็นฎีกาที่ต้องห้าม ศาลฎีกาไม่รับไว้พิจารณา การพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานตามภารกิจเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรี โดยจะต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้างด้วย โจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2547 สิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2551 การที่ในเดือนกันยายน 2551 ส. ปลัดเทศบาลปฏิบัติหน้าที่แทนนายกเทศมนตรีทำสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจมีกำหนดระยะเวลา 4 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2551 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2555 นั้น เป็นกรณีพิจารณาต่อสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจต่อไป จึงต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู ข้อ 34 และข้อ 44 เมื่อก่อนที่ ส. ต่อสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 ไม่ได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 และไม่มีผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง 2 ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี การที่ ส. ต่อสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 มีกำหนด 4 ปี จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีผลผูกพันเทศบาลตำบลสุวรรณคูหา จำเลยที่ 1 ในฐานะนายกเทศมนตรีจึงมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับงบประมาณได้ สำหรับสัญญาจ้างพนักงานจ้างไม่ลงวันที่มีกำหนดระยะเวลา 4 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2552 สิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2556 โจทก์ที่ 2 และพนักงานจ้างอีก 14 คน เขียนกรอกข้อความในแบบพิมพ์สัญญาจ้างตามคำบอกของจำเลยที่ 2 เมื่อเดือนกันยายน 2552 โดยไม่ปรากฏว่ามีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 และพนักงานจ้างอีก 14 คน เพื่อใช้ประกอบการต่อสัญญาจ้างแล้วหรือไม่ จึงอยู่ในขั้นเตรียมการที่จะเสนอให้จำเลยที่ 1 เพื่อพิจารณาต่อสัญญาจ้างหรือไม่เท่านั้น ยังไม่มีผลผูกพันเทศบาลตำบลสุวรรณคูหา เพราะจะต้องเสนอให้จำเลยที่ 1 พิจารณาเสียก่อนว่าเห็นชอบและอนุมัติตามระยะเวลาการจ้างดังกล่าวหรือไม่ การที่ ย. แก้ไขกำหนดระยะเวลาการจ้างและปีสิ้นสุดสัญญาและจำเลยที่ 1 ลงลายมือชื่อกำกับกับการแก้ไชนั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ 1 ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู การกระทำของจำเลยที่ 1 ไม่เป็นการปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ และการที่จำเลยที่ 1 ใช้สัญญาจ้างพนักงานแสดงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภูก็ไม่ใช่ความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอม และไม่ใช่ความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด จำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ประเมินชั้นต้น ประเมินการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 ว่าควรปรับปรุง คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ประกอบด้วยจำเลยที่ 1 ที่ 3 ที่ 4 และ ส. เห็นด้วย

กับการประเมินข้างต้นว่าไม่ผ่านการประเมิน อันเป็นดุลพินิจของผู้ประเมินและคณะกรรมการ
กลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง แบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงาน
จ้างจึงมิใช่เอกสารปลอมหรือเอกสารเท็จ และฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

คำพิพากษา

โจทก์สำนวนแรกฟ้องและแก้ไขฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 84, 90, 91, 157, 161, 162, 264, 265, 266 (1) ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า ฟ้องข้อ 2.1 ข้อ 2.2 ข้อ 3.2 ข้อ 4.1 และข้อ 4.2 มีมูลให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา ส่วนฟ้องข้อ 3.1 ไม่มีมูลให้ยกฟ้อง โจทก์สำนวนหลังฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 157, 264, 265, 266, 268 คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นสั่งให้รวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกัน โดยให้เรียกโจทก์สำนวนหลังว่า โจทก์ที่ 1 เรียกโจทก์สำนวนแรกว่า โจทก์ที่ 2 เรียกจำเลยที่ 1 สำนวนแรกและจำเลยสำนวนหลังว่า จำเลยที่ 1 และเรียกจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 สำนวนแรกว่า จำเลยที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 และที่ 5 ตามลำดับ จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์ทั้งสอง โจทก์ทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157, 266 (1), 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 83, 266 (1) จำเลยที่ 3 และที่ 4 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 เนื่องจากจำเลยที่ 1 เป็นผู้ปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการและใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอมนั่นเอง จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอมแต่กระหนเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคสอง จำเลยที่ 1 ทำตามขั้นตอนต่าง ๆ มุ่งหมายให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภูมีมติเลิกจ้างโจทก์ที่ 2 เป็นเจตนาเดียว เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบด้วยมาตรา 266 (1) ตามมาตรา 268 วรรคสอง ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 ปี ลงโทษจำเลยที่ 3 และที่ 4 ฐานร่วมกับจำเลยที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่ (ประเมินการทำงานโจทก์ที่ 2) โดยมิชอบจำคุกคนละ 1 ปี ทางนำสืบของจำเลยที่ 3 และที่ 4 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระหนละหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุกจำเลยที่ 3 และที่ 4 มีกำหนด 8 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ที่ 2 จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังได้ว่า ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2551 ถึงเดือนตุลาคม 2555 จำเลยที่ 1 เป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลสุวรรณคูหา จำเลยที่ 3 เป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาล จำเลยที่ 4 เป็นเจ้าพนักงานตำแหน่งนักบริหารงานสาธารณสุข ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปลัดเทศบาล ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2547 ถึงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2551 เทศบาลตำบลสุวรรณคูหา ทำสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานประเภทพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน เดือนกันยายน 2551 ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลสุวรรณคูหาว่างลง เนื่องจากครบวาระอยู่ระหว่างจัดการเลือกตั้งมีนายสมศักดิ์ ปลัดเทศบาลตำบลสุวรรณคูหา ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรี วันที่ 31 ตุลาคม 2551 เทศบาลตำบลสุวรรณคูหา โดยนายสมศักดิ์ทำ

สัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานประเภทพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในมีกำหนด 4 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2551 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2555 โดยมีคำสั่งอนุมัติให้ทำสัญญาจ้างบุคคลอื่นเป็นพนักงานจ้างมีกำหนด 4 ปี ในคราวเดียวกันกับโจทก์ที่ 2 อีก 14 คน ตามคำสั่งอนุมัติในบันทึกข้อความ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการต่อสัญญาของพนักงานจ้างคดีสำนวนแรกซึ่งโจทก์ที่ 2 ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 และที่ 5 นั้น ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายกฟ้อง โจทก์ที่ 2 ยื่นฎีกาพร้อมคำร้องขออนุญาตฎีกาเกี่ยวกับจำเลยที่ 2 และที่ 5 แต่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ภาค 4 ไม่อนุญาตให้โจทก์ที่ 2 ฎีกาและศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาโจทก์ที่ 2 ในส่วนนี้ คดีเกี่ยวกับจำเลยที่ 2 และที่ 5 จึงถึงที่สุดไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ที่ 2 ว่า จำเลยที่ 3 และที่ 4 เป็นตัวการร่วมกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายค่าตอบแทนโจทก์ที่ 2 ในฐานะเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการอันเป็นความเท็จ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ที่ 2 หรือไม่ เห็นว่า ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง จำเลยที่ 3 และที่ 4 โจทก์ที่ 2 ยื่นอุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยที่ 3 และที่ 4 ตามฟ้องข้อ 4.1 และ 4.2 ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิจารณาแล้วรับฟังว่า บันทึกข้อตกลงการจ้างไม่เป็นเอกสารปลอม และการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายค่าตอบแทนเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม 2553 แก่โจทก์ที่ 2 เดือนละ 6,600 บาท ไม่เป็นความเท็จ พิพากษายกฟ้องจำเลยที่ 3 และที่ 4 ซึ่งเป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายกฟ้องโจทก์ที่ 2 ข้อ 4.1 และ 4.2 ในส่วนที่เกี่ยวกับจำเลยที่ 3 และที่ 4 จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 โจทก์ที่ 2 ยื่นฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ 3 และที่ 4 ตามฟ้องข้อ 4.1 และ 4.2 โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ภาค 4 ให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ฎีกาของโจทก์ที่ 2 เกี่ยวกับจำเลยที่ 3 และที่ 4 ในส่วนนี้เป็นฎีกาที่ต้องห้าม การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของโจทก์ที่ 2 ในส่วนนี้มาด้วยจึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลฎีกาไม่รับไว้พิจารณา ให้ยกฎีกาของโจทก์ที่ 2 ในส่วนนี้ มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ข้อแรกว่า จำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานเป็นตัวการร่วมปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ ใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอมและฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 หรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจหรือไม่จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรี โดยจะต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้างด้วย โจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2547 สิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2551 การที่ในเดือนกันยายน 2551 นายสมศักดิ์ ปลัดเทศบาลปฏิบัติหน้าที่แทนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลสุวรรณคูหาทำสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจมีกำหนดระยะเวลา 4 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2551 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2555 นั้น เป็นกรณีพิจารณาต่อสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจต่อไป จึงต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู ข้อ 34 และข้อ 44 แต่ทางนำสืบของโจทก์ทั้งสองไม่ปรากฏว่าก่อนที่นายสมศักดิ์ต่อสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 นั้นได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 แล้วโดยมีผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง 2 ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี ส่วนที่โจทก์ทั้งสองนำสืบถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 ตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง เป็นการประเมินผล

ในปี 2553 จึงฟังไม่ได้ว่าก่อนที่นายสมศักดิ์ต่อสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 ได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 และมีผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง 2 ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี การที่นายสมศักดิ์ต่อสัญญาจ้างโจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจตามสัญญาจ้างลงวันที่ 31 ตุลาคม 2551 มีกำหนด 4 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2551 สิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2555 จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่มีผลผูกพันเทศบาลตำบลสุวรรณหงษา จำเลยที่ 1 ในฐานะนายกเทศมนตรีจึงมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับงบประมาณได้ สำหรับสัญญาจ้างพนักงานจ้างไม่ลงวันที่มีกำหนดระยะเวลา 4 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2552 สิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2556 รับฟังได้ว่า โจทก์ที่ 2 และพนักงานจ้างอีก 14 คน เขียนกรอกข้อความในแบบพิมพ์สัญญาจ้างตามคำบอกของจำเลยที่ 2 เมื่อเดือนกันยายน 2552 นั้น โดยที่ทางนำสืบของโจทก์ทั้งสองไม่ปรากฏว่ามีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 และพนักงานจ้างอีก 14 คน เพื่อใช้ประกอบการต่อสัญญาจ้างแล้วหรือไม่ กรณีจึงอยู่ในขั้นเตรียมการที่จะเสนอให้จำเลยที่ 1 เพื่อพิจารณาต่อสัญญาจ้างหรือไม่เท่านั้น แม้โจทก์ที่ 2 และพนักงานจ้างเขียนกรอกข้อความในแบบพิมพ์สัญญาจ้างมีกำหนดระยะเวลา 4 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2552 สิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2556 ก็ตาม แต่ยังไม่ผลผูกพันเทศบาลตำบลสุวรรณหงษา เพราะจะต้องเสนอให้จำเลยที่ 1 เป็นผู้พิจารณาเสียก่อนว่าเห็นชอบและอนุมัติตามระยะเวลาการจ้างดังกล่าวหรือไม่ การที่นางสาวยุภาแก้ไขกำหนดระยะเวลาการจ้างและปีสิ้นสุดสัญญาตามสัญญาจ้าง และจำเลยที่ 1 ลงลายมือชื่อกำกับการแก้ไขนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ 1 ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู การกระทำของจำเลยที่ 1 ไม่เป็นการปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการและการที่จำเลยที่ 1 ใช้สัญญาจ้างพนักงานแสดงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภูก็ไม่ใช่ความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอมและไม่เป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาว่าจำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานดังกล่าวและลงโทษमानั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังขึ้น มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ว่า จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ร่วมกันปลอมหรือประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 เป็นเท็จเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 หรือไม่ ในปัญหานี้โจทก์ที่ 2 บรรยายฟ้อง ข้อ 3.2 ว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 4 ร่วมกันปลอมแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 ครั้งที่ 1 ปีงบประมาณ 2553 ว่าโจทก์ที่ 2 ปฏิบัติหน้าที่ได้ต่ำกว่าที่กำหนดไม่ผ่านการประเมิน อันเป็นความเท็จ เพราะความจริงไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 ในช่วงเวลาดังกล่าว และจำเลยที่ 3 ที่ 4 และนายสมศักดิ์ไม่ได้เป็นคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทางนำสืบของโจทก์ที่ 2 รับฟังได้ว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ.2553 โจทก์ที่ 2 เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 ต้องบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลสุวรรณหงษา ที่ 202/2553 ลงวันที่ 21 กันยายน 2553 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างฯ ประจำปีงบประมาณ 2553 ซึ่งประกอบด้วย จำเลยที่ 1 เป็นประธานกรรมการ ปลัดเทศบาล และจำเลยที่ 4 เป็นกรรมการ และหัวหน้ากองหรือหัวหน้าสำนักงานฯ ที่มีพนักงานจ้างฯ ปฏิบัติงานอยู่เป็นกรรมการและเลขานุการ จำเลยที่ 3 ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาลซึ่งโจทก์ที่ 2 ปฏิบัติงานอยู่ จำเลยที่ 3 จึงเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการกลั่นกรองผลการ

ปฏิบัติงานจ้างตามภารกิจ สำหรับนายสมศักดิ์ได้กลับมาดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสุวรรณคูหาโดยชอบก่อนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างฯ ดังกล่าว นายสมศักดิ์จึงมีอำนาจหน้าที่กลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 และข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าในปีงบประมาณ 2553 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2553 จำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ประเมินชั้นต้น ประเมินผลการปฏิบัติงานของโจทก์ที่ 2 ว่าควรปรับปรุง ตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างฯ ประกอบด้วยจำเลยที่ 3 ที่ 4 นายสมศักดิ์และจำเลยที่ 1 เห็นด้วยกับการประเมินข้างต้นว่า ไม่ผ่านการประเมิน อันเป็นดุลพินิจของผู้ประเมินและคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง แบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้าง จึงมิใช่เอกสารปลอมหรือเอกสารเท็จ ฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาว่าจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 มีความผิดและลงโทษमानั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ฟังขึ้น ส่วนที่จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษนั้นไม่จำต้องวินิจฉัย และที่โจทก์ที่ 2 ฎีกาในข้อสุดท้ายขอให้ศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ในอัตราโทษสูงสุดโดยไม่ลดโทษนั้น เห็นว่า เมื่อศาลฎีกาวินิจฉัยว่าจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ไม่ได้กระทำความผิดแล้ว กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาข้อนี้ของโจทก์ที่ 2 อีกต่อไป ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาว่าจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 มีความผิดและลงโทษमानั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ฟังขึ้น ฎีกาของโจทก์ที่ 2 ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 เสียด้วย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4

องค์คณะ

สุทิน นาคพงศ์ · กิจชัย จิตธารารักษ์ · สิริกานต์ มีจุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3327-3328/2563>